

Tilfælde. Det ærede Medlem berorte endvidere den finantzielle Stilling, og han kom mod Slutningen til det Resultat, at Indtægtsfatten og Jernbanebygningen stode i en uadskillig Forbindelse. Det skal jeg lade staa ved sit Værd, men jeg vil derimod tilføie, at jeg tror, at det ærede Medlem burde have taget noget mere Hensyn til den finantzielle Stilling i det Hele taget fra en noget tidligere Tid, sammenholdt med Nutiden, og da navnlig, hvorledes den stiller sig for det Aar, da Jernbaneloven af 24de April 1868 blev vedtagen, sammenholdt med det Finantsaar, som det i denne Samling indbragte Finantslovsforslag angaar. Det stiller sig da, saavidt jeg kan se af de statistiske Oplysninger, der ere meddelte os fra Regjeringen, saaledes, at det paagjældende Finantsaar 1867—68 viser en Tilbagegang i Formuen af 3 Millioner, nemlig omtrent $1\frac{1}{2}$ Million Opgang i Gjælden og en lignende Sum Nedgang paa Aktiverne, samtids med, at der i det nævnte Finantsaar er anvendt til Jernbanevæsenet omtrent 4 Millioner og til Forsvarsvæsenet henved et Par Millioner mere end i 1866—67, hvorimod det Aar, som Finantslovsforslaget angaar, 1872—73, stiller sig saaledes, det vil sige, naar den høitærede Finantsministers Tankegang gjennemføres, at der bliver omtrent 1 Million større Afdrag paa Gjælden, end der bliver Afdrag paa Aktiverne, altsaa 1 Million Fremgang eller 4 Millioner Fremgang til det Bedre, sammenstillet med det fornævnte Aar. Det burde synes jeg, det ærede Medlem have taget med i Betragtning, ligesom ogsaa, at der paa Finantsloven ikke engang forlanges Halvdelen til Jernbaner af det, der forlangtes i det omtværvte Aar. Jeg skal i Genhold til vor ærede Formands Opfordring ikke tage flere Punkter med besangaaende. Hvad derimod Spørgsmaalet om Indtægtsfatten angaar, som jeg tror har en væsentlig Indflydelse ved Betragtningen af nærværende Sag, da er min Opfattelse af dette Spørgsmaal nærmest samstemmende med den høitærede Finantsministers, idet han jo, om muligt, vil have det bragt dertil, at der, samtids med, at Jernbaneanlægene fortsættes paa den hidtil brugelige

Maade, om end med lidt mindre Summer, end der tidligere er anvendt, kunde blive nogen aarlig Fremgang i vor Formue. Der er nu ogsaa stærk Udfigt til, at dette vil lykkes i indværende Valgperiode, idet der vistnok i denne vil blive en Fremgang af næsten et Par Millioner, medens der i forrige Valgperiode var en Tilbagegang af omtrent $5\frac{1}{2}$ Million. Jeg giver den høitærede Finantsminister Ret i, at det er rigtigere — og dette gjælder efter min Mening saavel for den private Mand som for Staten — naar man kan, at betale strax istedetfor at gjøre Gjæld, og derfor kan jeg ikke være enig med det ærede Medlem for Kjøbenhavns 9de Valgkreds, naar han troede, at det var rigtigere at bygge Jernbanerne ved Hjælp af Laan end for øieblikkelig Betaling. — Hvad nu angaar Billigheden, eller som adskillige ærede Medlemmer mene, Ubilligheden i Henseende til Indtægtsfatten, da vil jeg henstille en almindelig Bemærkning til Overveielse. De fleste af de ærede Herrer, som have Hjemsted rundt omkring i Landet, ere nu saa heldigt stillede, at de ere delagtige i det materielle Gode at kunne drage Fordel af Jernbaner ved deres Producenters Afsetning og deres Forbrugsgjenstandes Indkjøb, samt at de kunne kjøre paa dem, naar de ville et eller andet Sted hen, og dette er altsaa en betydelig Binding for dem dels i Penge og dels maasse især i Tid. Hvergang der har været Tale om Jernbaneanlæg, saa har det bestandig lydt saaledes: Skaf Jernbaner, og de ville dels give indirekte Udbytte og dels forhøie Folkets Skatteevne. Det er nu dette, jeg henstiller til de Herrer, som saa bestemt holde paa at negte Udførelsen af Loven af 1868 for derved at undgaa en Indtægtsfkat, om ikke, hvis deres Mening bliver antagen, alt det, der er anført i Retning af, at man ved at anlægge Jernbaner forøger Befolkningens Skatteevne, i det Hele er en hul og tom Tale, og jeg forventer derfor af de Herrer Billighedsfølelse, at de ville tage under Overveielse, om det dog ikke vil være rigtigt af Hensyn til, at Skatteevnen er forøget, og at Bevemmeligheden ligeledes er forøget i meget høi Grad, at de yde deres Skærv til, at de Egne, som ikke hidtil have nydt Godt